

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Arbejdsministerens forklaringer havde delvis karakter af bortforklaringer. Jeg tror ikke, jeg sagde, at 100.000 ikke stod registreret som værende til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg nøjedes vist med at sige: Det er tankevækkende. Og det synes jeg det er.

Men jeg blev en lille smule forbløffet over, at arbejdsministeren trækker de mennesker, der er på supplerende dagpenge, frem og siger, at det fungerer jo som et tilskud til virksomhederne. Ja, for så vidt på en måde. Men det har altså også en anden effekt, og det er en effekt, der har været nævnt i dagspressen for et par dage siden, og som jeg i øvrigt har kaldt arbejdsministeren i samråd om i Arbejdsmarkedsudvalget.

Det er jo sådan, at de samme regler om supplerende dagpenge plus andre regler gør, at der er massevis af mennesker, som egentlig gerne vil have et job, ikke et fuldtidsjob, men et job nogle timer – 5, 10, 15, 20 timer – i løbet af en uge. Men det kan ikke betale sig. Og jeg skulle hilse fra virkelighedens verden derude, især fra de detailhandlende, og sige, at det altså er sådan i dag, at arbejdsformidlingssystemet og folkene dér direkte advarer de mennesker, som går på supplerende dagpenge, mod at tage et deltidsjob, for det kan ikke betale sig. Systemet advarer imod det! Så hvis man ikke som arbejdsminister må sige, at her er der noget, der skal gribes ind over for, er man ikke sin opgave voksen.

Så er det jo rigtigt nok, som arbejdsministeren har sagt, at det var under den tidligere konservative arbejdsminister, hr. Knud Erik Kirkegaard, at man lavede nogle ændringer, også omkring supplerende dagpenge i øvrigt.

Nu var situationen jo dengang, at vi var igenem den store tilpasningsperiode efter kartoffelkuren med de 7 magre år med det afmattede arbejdsmarked og den stigende ledighed, og det var en helt anden situation end den, vi er i nu, som er gunstig og positiv, og hvor alle fejl i systemet kommer frem. Det er derfor, debatten i dag om flaskehalsene er en utrolig vigtig debat.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er muligt, at hr. Frank Dahlgaard ikke er helt bekendt med det, men da vi lavede de sidste ændringer i dagpengesystemet med hensyn til supplerende dagpenge, var der faktisk en meget positiv holdning fra Det Konservative Folkeparti over for det synspunkt, at selvfølgelig skal det kunne betale sig at tage arbejde. Det

var baggrunden for, at vi ændrede i nogle af de principper, der lå til grund for supplerende dagpenge.

Men jeg vil godt tilkendegive, at man ikke helt kan afvise, at der i nogle bestemte situationer kan fremkomme det billede, som fremkom i Berlingske Tidende, og som jeg kan forstå jeg skal diskutere med hr. Frank Dahlgaard i Arbejdsmarkedsudvalget. Og det gør jeg gerne, for selvfølgelig skal vi være opmærksomme på, at vores regelsæt er så hensigtsmæssigt indrettet, at der altid er et incitament for den ledige til at tage job.

Men det, vi også skal være opmærksomme på – og det håber jeg også kan indgå i vores kommende diskussioner om det her – er, på hvilken måde vi skal give virksomhederne incitamenter til at etablere job, der har en jobkarakter, og som folk i princippet i hvert fald kan leve af. Hvordan får vi givet virksomhederne incitament til ikke at etablere job, hvor man i virkeligheden direkte spekulerer i, at den pågældende kan få supplerende dagpenge, altså at man sætter timetallet ned?

Så der er faktisk to diskussioner i det her, dels hvordan vores regelsæt skal virke – og det skal efter min opfattelse virke, så det fremmer incitamentet for den ledige – og dels at det skal virke sådan, at der er en arbejdspladskultur, som knytter sig til rigtigt arbejde, og ikke en spekulation i, at vi har et meget lukrativt dagpengesystem. Og nu mener jeg ikke lukrativt i forhold til de ledige, jeg mener lukrativt i forhold til virksomhederne og virksomhedernes måde at – hvad kan man sige – forvalte deres pund på og tilrettelægge deres arbejde på.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg er enig med arbejdsministeren i, at vi skal se på den spekulation. Hvor der er mennesker og systemer, tænker man sig jo om, hvad enten man er lønmodtager, eller man er indehaver af en virksomhed; det er klart. Så det er rigtigt, at tingene skal ses fra begge synsvinkler.

Men altså, situationen er den, at der er massevis af eksempler på detailhandlere, der ikke kan få folk i enkelte af ugens dage, for det er for kort tid, det kan ikke betale sig. Og situationen er den samme på hele folkeoplysningsområdet, hvor det jo også typisk er – ikke 40 eller 37 timer om ugen, men det er ved et andet timetal, man støder ind i de her problemer. Det gælder også på andre områder, og det er derfor, jeg har bedt